

крѣпостѣта Апериа. (Тоя градъ ще е *Ἀπέρια*, който Хиероклисъ посочва за областѣта Мизия, надъ източния Балканъ. *Ἀπρος* на сѣщия Хиероклисъ е за областѣта Европа и не приляга за Апериа, когато пѣкъ *Brierophara* въ Иеросалимския пѣтописъ е 10 мили далечъ отъ *Maximianopolis*, при Гюмюрджина). Отъ горнето се види, че аваритѣ не сѣ се възползували отъ суматохата между римскитѣ редове край Бургашкия заливъ и се ударили сѣверно отъ него. (Отъ името на самия връхъ Калвомунти, отъ горнитѣ фатални дѣми и т. н. се види, че юго-източна България до колонизацията на славянитѣ и прѣзъ тукъ визирания периодъ е била повече съ латински, нежели грѣцки колоритъ, и че покрай самото море е нѣмало голѣми грѣцки населения, а най-вече туземци-траки, малко или много романизирани. Това личи и отъ думитѣ на Прокопий, какво още при Юстиниана Анхиало е било населено съ траки (*Anchialum Thraces incolunt*), и че латинскиятъ езикъ билъ навсѣкждѣ официаленъ: *quam-quam Latine is loquebatur*. *De bello Poth.* II, 337).

Тѣй или инѣче, самъ Теофилактъ забѣлѣзва, че слѣдъ горния инцидентъ, аваритѣ опустошили цѣла Тракия, отъ морето до Пловдивъ. Слѣдъ като обсаждали редица римски градове, между които и старото заселище на днешния градъ Ст.-Загора, тѣ ударили обратно за Одринъ, за дѣто по пѣтя нагазили горитѣ на Астика (*silvis Asticae*). Слѣдъ несполучливо обсаждане на Одринъ, аваритѣ се оттеглятъ, а римлянитѣ си отвличатъ вниманието съ работитѣ въ Азия. (Както се знае, Маврикий е билъ занятъ съ войни срѣщу перситѣ).

Въ 592 г., когато Маврикий се отпавилъ срѣщу аваритѣ, стига до Анхиало, но скоро, подъ прѣдлогъ че ще посрѣща идящитѣ въ Цариградъ персийски посланници, върналъ се въ столицата. До колко прѣзъ това врѣме и вслѣдствие на тия нашествия и войни населението подъ Балкана е обѣднѣло, се вижда отъ Теофилакта, съгласно когото, на връщане за Цариградъ, при Маврикий се прѣдставяли множество хора за милостиня. (Именно въ това врѣме, между Хераклия и Одринъ, Маврикий се натѣкналъ на славянскитѣ пратенници отъ *Oceanum Occidentalem* до аварския ханъ съ мисията да му кажатъ, че исканата отъ него славянска